

nær Fare paa Jærnbanen; men det, som blev indlåt ved anden Behandling, er jo ogsaa kun den ganske rimelige og naturlige Sætning, at der uden for Arbejdstiden skal laases af, og det er mig umuligt at indse, at nogen kan lide Stade ved, at der aflaases i den Tid, hvor der ikke er Brug for Overtørrisen til hans Jorder. Ved et Par Ændringsforslag, som den ærede Minister har tiltraadt, er der udtrykkelig gjort Vættelser for de vedkommende. Der er for det første ved Ændringsforslaget under Nr. 7 tilføjet, at det udtrykkelig forbydes vedkommende at benytte private Overtørriser og Overtørringer. Der ligger altsaa, at naar man ikke kan paavise, at Brugeren har undladt at aflaafe, maa man søge den skyldige, og paa ham er det altsaa, at den strengere Straf kastes over. Det er fremdeles sagt, at Brugerne af private Overtørriser hidtil have sluppet med en Bøde af 2 Kroner, som arbitrært idømmes vedkommende, hvorimod de nu efter § 12 straffes med Bøder, der kunne gaa op indtil 100 Kr. Dette er da ogsaa blevet rettet, idet Udvalget under Nr. 15 med Ministerens Tilslutning har stillet Forslag om, at den Bruger af private Overtørriser og Overtørringer, som forkommer at lukke det derfor anbragte Led, straffes med en Bøde af 2 Kr., og denne Straf kommer først til Anvendelse paa den, der ikke havde Ret til at benytte Ledet, altsaa paa vedkommende. Jeg synes derfor, at der er gjort, hvad der er muligt, for at lette Brugernes Benyttelsen af deres Jord, og jeg formaar ikke at indse, at det virkelig kan være en Gene for Brugerne, at de maa aflaafe paa de Tider, hvor ingen har noget at gøre paa Stedet. I alt Fald vil det kun undtagelsesvis kunne siges at blive en Gene af Betydning; men man kan jo ikke for ganske enkelte Jordbrugeres Skyld gøre Farten paa Banerne mindre sikker. Dertil kommer, at der ikke er det allermindste i Vejen for, at man kunde opfordre Ministeren til at foranledige, at Banebestyrelsen gav sit Samtykke til, at der paa Steder, hvor saadanne uheldige Forhold findes, kunde gives Brugerne Vættelser ligesom hidtil, naar der for Resten fra deres Side stilles betryggende Sikkerhed. Jeg vil kun sige, at naar Hættallet af Udvalget har tiltraadt Ændringsforslaget Nr. 6 om, at Aflaafe ikke skal være nødvendig, særlig fordi man mente, at Ministeren ikke derfor vilde lade Lovforslaget falde, saa er mit Standpunkt ganske i Almindelighed det, at fordi en Minister faar Lytt til at gaa i Bandet — present company, always excepted — og selv om det er med et Ændringsforslag, han vil gaa

ud at svømme, er jeg ikke derfor straks rede til at klæde mig af og springe ud bag efter. Selv om Forslaget altsaa er godt nok for ham, agter jeg at fastholde min Stilling fra anden Behandling, saa meget mere som netop de to Forslag, som ere komne til, Forslagene under Nr. 7 og Nr. 15, lette Sagen for de paagældende Brugere.

Denne Sag, som har saa stor Betydning for en stor Mængde af dem, som have Ejendomme op til Jærnbannerne, giver mig i øvrigt Anledning til at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister — det er aldeles personligt. Det er faktisk nu Tilfældet, at der langs med Jærnbannerne mange Steder findes Ejendomme, som have faaet afstaaet en Del af deres Jord og derved have tabt i Værdi, og selv om der i sin Tid er givet Erstatning, kan det dog ikke nægtes, at for hvert nyt Tog, der kommer til, tabe de mere i Værdi, ja, der gives Steder, hvor de ere næsten værdiløse. Vilde det dog, ikke være rimeligt, at Regeringen i selve Banens Interesse og tillige i de paagældende Brugeres Interesse søgte Midler til at lette de paagældende Brugere at faa de paagældende Jordstykker afhændede? Sagen er den, at det er ikke saa let for Brugeren, selv om der findes en Køber til Jordstykket, at afhænde det; thi alle Ejendomme have større eller mindre Prioriteter, og selv om der staar en Køber til det, er det ikke sagt, at han kan udbetale den fulde Købesum, saaledes at det kan løses af de paagældende Panter. Der er det ogsaa mener, at Regeringen kunde træde til som Mættlemmand og støtte med foreløbige Laan, indtil Udskyning og Afvikling med Panthaverne havde fundet Sted. Der er jo Sikkerhed nok, i det Øjeblik der er en Køber til Stede. Jeg mener selvfølgelig ikke, at Staten skal staae Køberen; men naar Køberen og Sælgeren ere enige, kunde der fra Statskassens Side gives en foreløbig Hjælp, indtil Prioritetsfagerne ere ordnede. Det forekommer mig at være i Banernes Interesse at kunne blive saa mange som muligt af de private Overtørriser kvit, og det kunde ske, naar Staten hjalp til at bringe Handelen i Stand.

Der er et Par andre Spørgsmaal, jeg maaste maa rette til den højtærede Minister. Ved anden Behandling blev der fremdraget et Par Punkter, som ogsaa vare nævnte i Betættningen. For det første var der Spørgsmaalet om de Bøder, der heretter skulle tilfalde Statskassen. Det blev fra den højtærede Ministers Side oplyst, at hidtil vare alle Bøderne gaaede i Funktionærernes Kasse, men Udvalget havde foreslaaet og Folketinget vedtaget, at heretter skulle alle